

sammenlægning af de normale bøder for hver overtrædelse eller til et mindre beløb.

I den tidligere omtalte redegørelse fra den uformelle styringsgruppe er der blandt andet anført følgende om praksis ved udstedelse af bøder for flere overtrædelser:

»Efter de for styringsgruppen foreliggende oplysninger gælder der ikke en ensartet praksis i politikredse for, hvorledes bøden fastsættes i sådanne tilfælde. I nogle kredse anvendes absolut kumulation, hvis den samlede bøde ikke derved kommer »for højt« op, medens andre politikredse anvender den rettesnor, at den »dyreste« forseelse tæller fuldt med, og de andre forseelser regnes med til halv takst.

Allerede efter den gældende ordning sker det ofte, at flere bødeforseelser mod samme person ikke underkastes en fælles bødefastsættelse. Dette skyldes, at samme person kan have begået overtrædelserne i forskellige dele af landet, og da mange mindre bøder ikke indberettes til KR (de fleste færdselsbøder under 1000 kr.), vil politikredse allerede af den grund være uvidende om i andre politikredse verserende sager. Indberetningspligtige bødesager for særlovsovertrædelser indberettes i øvrigt normalt først, når afgørelsen foreligger. I disse sager kan reglen i straffelovens § 88 således ikke praktiseres. Ved flere samtidigt begåede forseelser er dette naturligvis muligt, men efter styringsgruppens opfattelse kan man rejse spørgsmål om, hvorvidt der i relation til bødefastsættelsen er en særlig anledning til at behandle disse tilfælde anderledes og mildere, end hvis en person indenfor et kortere tidsrum har forset sig flere gange.«

Det vil som følge af de anførte praktiske forhold således ofte være tilfældigt, om politiet ved udstedelse af et bødeforelæg har kendskab til, om den pågældende er sigtet i andre verserende sager.

Praktiske, administrative hensyn og hensynet til lighed og forudsigelighed i strafforfølgningen taler derfor for, at bødestraffen for flere lovovertrædelser som udgangspunkt sker ved sammenlægning af de normale bøder for hver overtrædelse (absolut kumulation).

Det kan endvidere anføres, at det kan svække straffens præventive virkning og virke pædagogisk uheldigt, at der gives »rabat« til en person, der begår flere overtrædelser af færdselsloven, idet personen herved i et vist omfang får »fribrev« til at begå nye overtrædelser, så længe de

hittidige overtrædelser ikke er afgjort ved vedtagelse af bødeforelæg eller ved dom.

5.4.3. Diskussion af konkrete tilfælde

Spørgsmålet om kumulation kan i øvrigt opstå i en række forskellige situationer. Som eksempler herpå kan nævnes følgende:

- Overtrædelse af flere forskellige bestemmelser af færdselsloven ved én handling, eksempelvis overskridelse af hastighedsbestemmelserne i en bil med nedslidte dæk.

Der synes ikke at være grundlag for at give »rabat« i et sådant tilfælde, idet overtrædelserne kan betragtes som to selvstændige forhold. Hertil kommer, at det beror på en tilfældighed, at overtrædelserne bliver konstateret på samme tidspunkt.

- Overtrædelse af færdselsloven ved flere handlinger, eksempelvis overskridelse af hastighedsbestemmelserne på forskellige tidspunkter.

Det er vanskeligt at begrunde, at der skal ydes rabat, når en person overtræder færdselsloven flere gange. Tværtimod kan det anføres, at det ligesom i gentagelsestilfælde med mellemliggende dom - kunne overvejes at skærpe den samlede straf, idet den pågældende fortsætter sin strafbare adfærd på trods af modtagelsen af en advarsel i form af en sigtelse.

Praksis viser imidlertid, at der i disse tilfælde oftest sker en reduktion af straffen. Højesteret fandt således i U 91.956 H i en sag om bødeniveauet ved samtidig pådømmelse af tre kørsler i frakendelsestiden, at bøden for den første kørsel i frakendelsestiden skulle fastsættes svarende til den tiltaltes nettomånedsløn, og at bøden ved samtidig pådømmelse af 2 eller 3 kørsler i frakendelsestiden burde forhøjes med 50 procent henholdsvis 100 procent.

Niels Waage behandler i »Spritkørsel«, 2. udgave, 1998, side 211, spørgsmålet om sanktionsfastsættelsen ved samtidig pådømmelse af to promillekørsler i intervallet 0,51-0,80. Waage anfører, at det må være rigtigst at foretage sammenlægning af de hver for sig forskyldte bødestraffe eller i hvert fald at udmåle en højere bøde, end hvor kun én kørsel foreligger til pådømmelse. Waage bemærker, at sanktionen ved en samtidig pådømmelse af to førstegangskørsler i frakendelsestiden ikke er to gange normalbøden, men normalbøden + 50 procent, jf. U 1991.956 H. Waage påpeger, at det ved sammenligningen